

HOE IK HET MIJN MOEDER TOCH VERTEL

Tekst: Ilja Leonard Pfeijffer, Ellen ten Damme

Muziek en uitvoering: Ellen ten Damme

De auto moet gerepareerd.
Er is weer eens iets stukgegaan.
Maar nu is het echt goed verkeerd.
Ik hoop dat er nog iets gedaan
kan worden. Ik wil hem nog niet kwijt,
ook al heeft ie zijn beste tijd
gehad. Ik ben aan eraan gehecht.
We hebben reizen afgelegd.
Hij zit nog vol herinnering.
Er volgt een fikse rekening.

Nu ik nog.
Ik moet ook gerepareerd.
Er is weer iets gediagnostiseerd.
De grootste vraag die ik me hierbij stel,
is hoe, hoe,
is hoe ik het mijn moeder toch vertel.

Dus operatie, hospitaal,
morfine, eenhoorns als ballonnen.
Ik zie het NOS journaal:
de roze walvis heeft gewonnen!
En laat zich tot gezant benoemen.
Ik zie muren opdoemen.
Bezoek komt met bloemen,
maar bloemen, die mogen niet.
Ik lig in een soort grensgebied
en word gepompt, geprikt, gemeten.
Weer eten, dan slapen, weer eten, banden verwisselen, olie checken.

De grootste vraag die ik me hierbij stel,
elk nieuws is altijd slecht, dus ik bedacht
dat nieuws misschien, verbetert als ik wacht, als ik wacht.

Want hoe... Hoe.
Hoe ik 't mijn moeder toch vertel.

Ik lig te liggen, want dat moet.
Waarom is het journaal zo traag?
Morfine tinkelt in mijn bloed.
De dokter liegt. Ik stel geen vraag.
Want,

"Het is goed gegaan!"
dat hoor je dan te zeggen, want je bent
tenslotte stoer en sterker dan een vent.
Zo is er weer iets wat je hebt doorstaan.
Je leven kan gewoon weer verder gaan.

Ik zit nog vol herinnering.
Er volgt een fikse rekening.
De grootste vraag, die ik me hierbij stel,
is hoe, hoe, is hoe
ik het mijn moeder toch vertel...